

[Forsvarsministeren]

tensens beroligelse. Vi fører den atompolitik, som jeg har nævnt her, at der ikke under de nuværende omstændigheder – og det vil sige i fredstid – skal være atomvåben i Danmark, og vi vil arbejde for, som hr. Bilgrav-Nielsen ganske rigtigt har sagt det, at der aldrig kommer atomvåben til Danmark.

Den krig eller krigslignende situation, som hr. Gert Petersen også her omtaler, har jeg prøvet at forklare. Jeg går ud fra, at det, jeg har sagt til hr. Steen Folke, er dækkende. Danmark øger krigsfare, siger hr. Gert Petersen så, ved at give tilladelse til stationering i fredstid, og her tænker hr. Gert Petersen altså på det, man kalder den krigslignende situation. Jeg skal lade være med at stille noget modspørgsmål, men jeg kunne have tænkt mig at vide, hvad hr. Gert Petersen ville gøre i den situation, hvor tingene skete rundt omkring os i Europa, hvor der var krig eller angreb i gang. Hvad ville hr. Gert Petersen som ansvarlig politiker da anbefale regeringen? Det ville være interessant at høre lidt nærmere om det.

Det er rigtigt, som hr. Gert Petersen siger, at vi nu har indføjet begrebet krigslignende, og der er gjort forskellige bemærkninger herom, men hr. Gert Petersen ved udmærket, at den egentlige baggrund herfor er den flådeopbygning, som er sket i Warszawa-pagten, først og fremmest i Sovjet, og som har medført, at muligheden for, at vore allierede kunne sejle styrker over og også få dem i land, blev mindre og mindre med den flådestyrkeaktivitet, som Sovjetunionen har udviklet. Det var årsagen til, at man i 1978 begyndte at operere med det, man kalder Rapid Reinforcement-planen, muligheden for hurtig tilkaldelse, det er den, vi taler om i denne forbindelse.

Der er én ting, hr. Gert Petersen skal gøre sig klart, og det gælder også hr. Bilgrav-Nielsen: muligheden for at få styrker til landet er, at de ikke kommer til et land, der i forvejen er besat. Det vil ikke have nogen interesse for et fremmed land at sende styrker i en sådan situation, og det tror jeg ethvert menneske vil kunne forstå. Derfor må udviklingen helt naturligt tilsige, at forudsætningen for, at vi kan få denne hjælp, er – og det er det, en regering må operere med – at der er en åben situation på dette særlige område.

Jeg forstår, at hr. Bilgrav-Nielsen mener, han har fået ret uspecificerede oplysninger

både i forsvarsudvalget og i udenrigspolitisk næv. Jeg må sige ligeud, at jeg kan ikke give flere oplysninger. Der er måske noget talmateriale, som jeg ikke har opgivet, men det hører altså til det, man kalder militære hemmeligheder.

Om ejermanden af materiel, som måtte være oplagt i Danmark, kan påberåbe sig beskyttelsesret? Det kan han måske godt, det skal jeg ikke afvise, men det giver ikke anledning til at sende styrker til en sådan beskyttelse, hvis det er det, hr. Bilgrav-Nielsen forestiller sig. Der er i forvejen bygget en depotorganisation op med danske styrker til at beskytte disse særlige områder, og det kommer ikke til at dreje sig om et suverænitetssspørgsmål, som jeg forstår hr. Bilgrav-Nielsen ligesom antyder.

Jeg forstår også, at de radikale fastholder, at forstærkninger først skal komme med et egentligt krigsudbrud. Det er klart, at man kan gøre det, men som sagt skal man nok påregne, at konsekvensen må være den, at man ingen forstærkninger får. Hvis det er det, der er nyradikal politik, synes jeg, hr. Bilgrav-Nielsen skal sige det og så også erkende, at det, han i 1973 var medunderskriver på i betænkningen fra 1973 om, at forsvarsministeren i fredstid skulle søge at skabe de bedste muligheder for, at alt var klart, hvis man ønskede at tilkalde forstærkninger, ikke gælder mere.

Til hr. Pelle Voigt om kommandoforholdene igen. Det er korrekt, at vi i går havde en drøftelse her i forbindelse med et spørgsmål, hr. Pelle Voigt stillede om kommandoforholdene og general Lind. Jeg svarede på en del af det, og hr. Pelle Voigt gik videre og sagde, at general Lind havde nævnt, at der godt kunne komme styrker ind, som var under fremmed kommando, dvs. at engelske og amerikanske styrker skulle kunne være under kommando af henholdsvis engelske officerer og amerikanske officerer. Jeg sagde, at det måtte bero på en misforståelse, for jeg mente ikke, at det var sådan, men jeg ville undersøge sagen; måske havde journalisten uret. Det viser sig, at journalisten ikke har hørt helt nøjagtigt efter, siger general Lind i dag til mig, som han nok havde burdet. Det er korrekt, at i den situation, hvor styrker kommer til Danmark, er de, fra de lander på danske flyvepladser eksempelvis, til de er operationssklare, dvs. udstyret med de våben, de skal